

עוזנו, תקוותנו, מבטחנו (משלי י"ד:26)

152

1. הַעֲנִקְתָּ לָנוּ, יְהוָה,
תְּקוּהָ כִּי יִקְרָה.
אֶת נַפְשֵׁנוּ מְשִׁיבָה הִיא;
נִרְצָה לְחַלֵּק אוֹתָהּ.
אֵךְ מִעַת לַעַת הַדְּאָגוֹת
אֶת שְׁלוֹמֵנוּ הֵן גּוֹזְלוֹת,
וְאוֹרָה שֶׁל תְּקוּנָתֵנוּ
דּוֹעֵף לוֹ לֹאטּוֹ.

(פזמון)

מַחֲסָנוּ, סִלְעָנוּ,
בֶּךָ נִבְטָח.
לְכָל מַחֲסוֹרֵנוּ תִּדְאָג.
בְּשׁוֹרְתְּךָ נִפְרָסִם,
כִּי, בֶּךָ נִבְטָח;
עֲזָנוּ הִנֵּךְ עַד עַד.

2. בַּל נִשְׁכַּח, אָבִינוּ יְהוָה,
טוֹבֶךָ וְעֲזָרְתְּךָ;
בְּכָל מְצוּקָה וְקָשִׁי
הוֹשַׁטְתָּ אֶת יָדְךָ.
אִם נִזְכֹּר תִּמְיֵד אֶהְבֶּתְךָ,
שׁוֹב הָאֵשׁ בָּנוּ תִּבְעֵר,
וּבְאֵמֶץ לֵב נִכְרִיז עַל
שִׁמְךָ הַמְּפָאָר.

(פזמון)